

F. t. l. vedr. sundhedsloven m.v.

Bestemmelserne i sundhedslovens § 41, stk. 1-3, § 43, stk. 1 og 2, og § 45 vedrører helbredsoplysninger, oplysninger om øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger ligesom den foreslåede bestemmelse i § 42 a. Oplysningerne kommer blot typisk fra et ikke-elektronisk medie.

Det er en naturlig konsekvens af fastsættelsen af straffebestemmelser i sundhedsloven om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 42 a, at straf for overtrædelse af bestemmelserne i sundhedslovens § 41, stk. 1-3, § 43, stk. 1 og 2, og § 45 tillige reguleres direkte i sundhedsloven i stedet for som nu ved en henvisning i sundhedslovens § 267 til straffelovens §§ 152-152 f. Dette indebærer, at der opnås det samme strafferetlige værn mod uberettiget brug af fortrolige oplysninger, der opbevares på traditionel vis, som der foreslås for oplysninger, der opbevares elektronisk. Den foreslåede straffebestemmelse indebærer, at både forsætlig og uagtsom overtrædelse af reglerne vil være strafbar. Straffelovens tavshedspligtsregler gælder fortsat i de tilfælde, hvor der er behov for at gå ud over den foreslåede strafferamme på 4 måneders fængsel. Med den foreslåede udformning af sundhedslovens § 271 vil overtrædelse af de i bestemmelsen nævnte regler endvidere altid være undergivet offentlig påtale.

Som en yderligere konsekvens foreslås det, at henvisningsreglen i sundhedslovens § 267 ophæves.

Overtrædelse af sundhedslovens bestemmelser i §§ 46-49 om videregivelse af helbredsoplysninger til forskningsformål m.v. foreslås ikke medtaget i sundhedslovens § 271. Dette skyldes, at der her er tale om videregivelse af oplysninger i helt særlige former og situationer. I disse tilfælde er straffelovens almindelige regler i §§ 152-152 f tilstrækkelige. Det forhold, at sundhedslovens § 267 foreslås ophævet, ændrer således ikke ved, at de almindelige regler i straffeloven skal finde anvendelse i disse situationer.

Det foreslås, at indenrigs- og sundhedsministeren får bemyndigelse til at fastsætte tilsvarende straffebestemmelser i regler udstedt i medfør af den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 41, stk. 6.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 34 og 35, og de specielle bemærkninger.

4.2.1.4. Forholdet til de gældende videregivelsesbestemmelser

De foreslåede bestemmelser i § 42 a supplerer og erstatter i et vist omfang de gældende videregivelsesregler i sundhedslovens § 41. Den foreslåede § 42 a overflødiggjør endvidere sundhedslovens § 197, der derfor foreslås ophævet.

Bestemmelsen i § 41, stk. 2, nr. 1, giver adgang til, at en sundhedsperson, der er i besiddelse af helbredsoplysninger m.v. i forbindelse med et behandlingsforløb, videregiver disse oplysninger til en anden sundhedsperson, som aktuelt fortsætter eller følger op på det samme behandlingsforløb. § 41, stk. 2, nr. 1, vil ikke længere være relevant i de tilfælde, hvor læger, sygeplejersker eller jordemødre i forbindelse med aktuel behandling af en patient har adgang til i medfør af den foreslåede § 42 a, stk. 1, at indhente helbredsoplysninger m.v. i et elektronisk system.

Den foreslåede § 42 a, stk. 2, vil erstatte sundhedslovens § 41, stk. 2, nr. 3, der bliver nr. 4, i det omfang lægen, sygeplejersken eller jordemoderen har adgang til at indhente helbredsoplysninger m.v. i et elektronisk system efter værdispringsreglen.

Den foreslåede § 42 a, stk. 3, vil erstatte sundhedslovens § 41, stk. 1, i de tilfælde, hvor lægen, sygeplejersken eller jordemoderen har adgang til i et elektronisk system at indhente helbredsoplysninger m.v. om en patient, som giver samtykke til indhentning af oplysningerne med henblik på behandling af patienter.

Andre sundhedspersoner end de i § 42 a, stk. 1 og 5, nævnte vil kun kunne modtage helbredsoplysninger m.v., der er registreret i elektroniske systemer, ved, at en af de i § 42 a, stk. 1 og 5, nævnte personer foretager opslag efter reglerne i § 42 a, stk. 1-5, og herefter videregiver oplysninger efter de gældende regler i lovens kapitel 9.

4.2.1.5. Forholdet til EU-retten

Det fremgår af artikel 8, stk. 3, i persondatadirektivet, at en række nærmere angivne følsomme oplysninger, bl.a. oplysninger om helbredsforhold, må behandles, hvis behandlingen af oplysningerne er nødvendig med henblik på forebyggende medicin, medicinsk diagnose, sygepleje eller patientbehandling eller forvaltning af læge- og sundhedstjenester, og hvis behandlingen af disse oplysninger foretages af en erhvervsudøvende i sundhedssektoren, der i henhold til den nationale lovgivning eller til regler, der er fastsat af kompetente nationale organer, har tavshedspligt, eller af en anden person med tilsvarende tavshedspligt. Bestemmelsen i direktivets artikel 8, stk. 3, kræver ikke samtykke fra den registrerede (patienten). Bestemmelsen er mere generelt implementeret i persondatalovens § 7, stk. 5.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder, at bestemmelsen i den foreslåede § 42 a, stk. 1 og 2, er inden for rammerne af persondatadirektivets artikel 8, stk. 3. Indhentningen af oplysninger, der efter bestemmelsen alene må ske i fornødent omfang, ville endvi-